

SPØKELSESHUSET

- Knausk eller knep! Det er Hallorven.
Jeg har egentlig aldri forstått meg på
det. Man går rundt omkring mens man
spør ~~mit~~ fremmede, om man kan få godteri.
- Her får dere godteri, sier den gamle damen.
Tusen takk, kommer det fra ungdomskolen.
- Hei, jeg er Claudio, 12 år, fra Frank
og bor i Sicilia i Italia. Dette stedet
er kjent for en ting, nemlig Mariann.
Jeg kjenner godt til den, fordi faren min
bleide å jobbe i den franske Mariann.
Men vi møtte juffe fordi fatter var på
sporet av oss. Nå jobbet han i den
italienske Mariann. - Hei, Claudio blir du
med til Svarthuset? For venen min,
Giuliano vil meg. Selv om han heter
Giuliano kaller alle på bare Giul.
- Kjent det! For jeg tilhører. - Bra! og
Tommy og Vincenzo blir også med.
- Hvor er de 'a? - De ventet i utg med
Svarthuset. - Da går vi da. Vi begynner
å ~~vi~~ begynner å gå opp
den lange, skumle, mørke, gratte bakken.
- Endelig, fremme! Står Giul. - Ja,
endelig, sier jeg. - Hei, Tommy, Hei, Vincenzo.
- Hva med Mar 'a? spør Mari. - Mari!?
Giul sa ikke noe om at du skulle være her.
- Gjorde jeg vel, sier Giul. - La oss bare

Alt færdig med dette, står Tommy og Vincenzo i kø.

Vil ringe for dem, ingen svarer.
- Kanst du de iers er hjemme står Mari-
- Jo, vent jeg hører nok. står Tommy - Vi hører
en dør som går op, så svarer alt.

Jeg venter sakte op, jeg ser Mørkum
alt er svart - Sakte venter omme mine
ser til Mørket og jeg begynder at se
konturene af et kam - Jeg løber hurtigt
etter de andre, men ingen svarer. Jeg
prøver igen og igen, men ingen svarer.
Jeg kravler rundt i mørket og finder en
mystiker, jeg ser den på. Jeg ser at
jeg begynder mig i en bollsæl. Jeg ser
også at jeg ikke er alene. Jeg ser
teknikker som faldes, kravler som svarer,
og noget er alt, de som gør det er usynlige.
Jeg vil skrive men et skrivebladet er
brudt.

Dette er begyndelsen af en
historie

G
N